

Publicerad 2011-12-26 22:13 av Anna Davidsson

Ingenting i någonting

Jag hade en dröm. Men det hela blev till en mardröm. Allt som skulle bli, flög iväg, försvann. Nu står jag ensam kvar, övergiven. Som alltid. Jag är inte älskvärd, jag är en katastrof. Jag är inget för världen. Jag brukar ifrågasätta min existens. Jag borde inte vara här, jag fyller ingen funktion. Jag är ingenting. De trampar på mig, nitar mig i ansiktet, knivhugger mig. Jag är trasig, förstörd. Jag orkar inte mer, vill bara fly. Långt bort härifrån. Det värker i både kropp och själ. Det slutar aldrig. Det gör ont, hela tiden, varje dag. Jag är ingenting, i någonting. Varför är jag här? Finns det något slut, finns det någon början? Finns det en evighet? Ingenting, ett mörker, ett eko. Jag är ingenting. Ursäkta mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Davidsson med Poeter.se id #40166 innehar upphovsrätten